

Speciální vydání

Březen 2010

e-fekt

<http://www.sps-fekt.cz/efekt>

Téma:

**5. výročí
založení**

Program oslav

De-fekt: Speciální příloha!

Dívka e-fektu + rekapitulace

Chceš pokračovat v tom, co studuješ?

Pojď pracovat do Skupiny ČEZ.
Ať už fandiš jakékoli energii,
vždycky si u nás najdeš zajímavé
zaměstnání.

KDE jinde:)

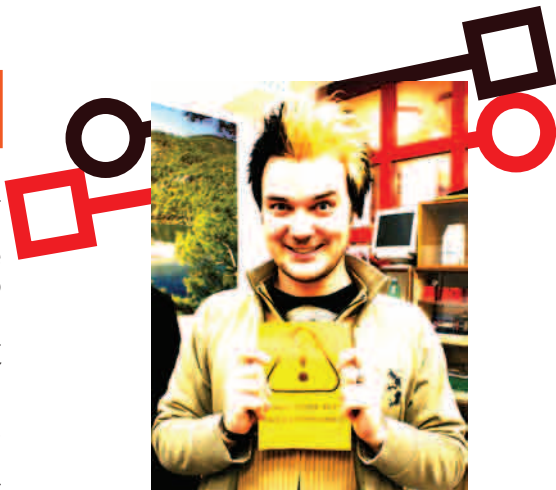

Editorial

Vážené studentky, studenti, akademičtí pracovníci...

A je to tady! Spolek Studenti pro studenty je s vámi již 5 let! Za dobu našeho působení jsme pro vás uspořádali nespočet akcí, vydali 17 čísel časopisu e-fekt a 5 Příruček pro prváky. Celému našemu působení se budeme věnovat v tomto speciálním vydání našeho-vašeho oblíbeného časopisu.

Doufám, že zkuškové máte úspěšně za sebou, a tak si v klidu budete moci vychutnat články nejen o nás, ale i o vás a především pro vás. Nastal opět čas přednášek, a tak se vám nový e-fekt bude zajisté nejdnou hodit. Někteří už začínají pracovat na závěrečné práci, proto jsme pro vás připravili článek o základních zásadách při jejich psaní, se seznamem míst, kde si je můžete nechat svázat, popřípadě vytisknout. Hodit se vám také můžou rady, jak správně používat tituly a mnohé další.

Ale nejen o škole je náš časopis, proto pro vás máme připraven podrobný plán oslav našeho výročí, na kterých vás velice rádi uvidíme. Najdete zde také vaše oblíbené pravidelné rubriky, zajímavé rozhovory a samozřejmě další dívku e-fektu + rekapitulaci pěti předchozích. Nezbyvá mi, než popřát vám příjemné čtení a hodně štěstí při luštění sudoku...

Lubomír Furdal

Obsah

Krátké zprávy	4
Reportáž ze Setkání s vedením	4
Maily od čtenářů	5
Oslavy SPS	6
Rozhovor se zakladatelem SPS	8
Jak nás znáte	11
Nejbližší akce	12
Moderátorky Rádia R	14
Soutěž	15
Dívka e-fektu	16
Rekapitulace 5 dívek k 5. výročí	18
Best Ing.race	19

Rozhovor s Martinem Janouškem	20
Rozhovor s Lindou Štraubovou	21

Caravan Palace

22

Jak na tituly	23
Kde svázat bakalářku/diplomku	23
Na co si dát pozor při psaní textů	24
5x Kudy kam v Brně	26
Kulinářské okénko, díl V.	28
Sudoku	30
Speciální příloha De-fektu	30
Komix	30
De-fekt	31

Krátké zprávy

Hudba z FEKTu 2010

SPS připravuje další ročník hudebního festivalu, který je zároveň soutěží amatérských kapel. V současné době probíhá přihlašování amatérských kapel. Pravidla jsou jednoduchá. Přihlásit se může jakákoli kapela či projekt, kde je alespoň jeden člen studentem FEKTu (ve všech akreditovaných programech). Přihlašování běží na webové stránce <http://sps-fekt.cz/hudba> do 31. března. Festival se uskuteční v úterý 28. září 2010 (státní svátek). Jakékoli dotazy směřujte na hudba@sps-fekt.cz.

Hokeyjové utkání VUT × MU

Ve středu 31. března se uskuteční druhý ročník hokeyjového zápasu mezi dvěma největšími univerzitami v Brně. Začátek je v 18.00 v hale Rondo. Přijďte všichni podpořit tým VUT, ať letos vyhraje. VUT do toho!

Mimořádné stipendium pro studenty v obtížné životní situaci

VUT myslí na své studenty, kteří se ocitli v těživé životní situaci. Pro ně je připraveno jednorázové sociální stipendium. Obtížnou životní situaci se pro účely tohoto stipendia rozumí výrazné oslabení nebo ztráta schopností studenta nebo jeho rodiny pokrýt náklady spojené s jeho studiem nebo plnit studijní povinnosti, z důvodu náhlých změn ve studentově životě nebo jeho rodiny (úmrtí v rodině, ztráta bydlení atd.) Více o čerpání tohoto stipendia se dočtete v rozhodnutí rektora č. 11/2009, které naleznete v ISu, v sekci Moje stipendia.

Studentské hodnocení kvality

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili SHK za zimní semestr. Grafické výsledky jsou již k nalezení v ISu. Celková zpráva studijních proděkanů bude k nalezení na webových stránkách fakulty.

Nové předměty CISCO

Na jednání Rady studijních programů FEKT dne 17. 2. 2010 bylo odhlasováno zařazení nových předmětů CISCO akademie (XCA3–XCA5) do výuky na naší fakultě. Jedná se o vyšší stupeň CCNP. Zápis nových předmětů bude umožněn pravděpodobně od příštího akademického roku.

Reportáž ze setkání s vedením

Každoroční setkání studentů FEKT s vedením naší fakulty se tentokrát uskutečnilo v úterý 23. února. Pozvání přijali všichni z týmu děkanky Dědkové, tedy proděkan Aubrecht, Fiedler, Hanus a předseda AS FEKT Steinbauer. Bohužel se nemohl dostavit proděkan Vrba. Otázky jim přišlo klást pár desítek studentů.

První vážnější otázkou byl dotaz studentů 5. ročníku z automatizace na šablony u závěrečných prací. Padl návrh sjednotit je na celé fakultě. Vedení tento problém nadnese na Rozšířeném kolegiu děkanky. V každém případě by šlo o šablonu doporučenou, ne povinnou. Studenti by měli projevit vlastní iniciativu a tvořivost. Konečné rozhodnutí bude na vedoucích oborových rad.

Další dotaz se týkal staré bolesti – zmizení elektronických textů z fakultních webovek. Stále jsou ještě předměty, které nemají tyto texty v ISu. Paní děkanka přislíbila, že se vše prověří. Případná velká aktualizace textů, závisí na tom, zda budou peníze.

Mnoho času bylo věnováno dotazům, které byly spojeny s výukou jazyků. Podle jedné studentky je v předmětu XAN4 spousta studentů, kteří tam nemají co dělat, neumí říct souvislou větu. Vedení si myslí, že je to bohužel chyba těch studentů, kteří si při rozřazovacím testu nechali pomoci, případně odpovědi náhodně naklikali. Sami tím ztratí jeden semestr. Vše se bude řešit s vedoucí UJAZu. Žádost jiné studentky (a pak, že nemáme na fakultě průbojně slečny) se týkala výuky angličtiny již v prvním semestru. Ráda by vyjela do zahraničí, a tato prodleva je podle ní zbytečná. Odpovědí byla nedostatečná kapacita v předmětech. V takovýchto případech by se ovšem dala situace řešit individuálně ke spokojenosti studentů. Stálým problémem je kapacita u druhých jazyků v magisterském studiu. Situace by se měla zlepšit přestěhováním do Technické 10. I toto se bude s vedoucí Ústavu jazyků projednávat.

Hojně byl zastoupen také obor BTBIO, který se přece jen ještě potýká s některými neduhy meziuniverzitní výuky. Synchronizovat semestry bohužel nelze, důvodů je několik – rozdílná délka semestrů na FEKTu a LF, různé studijní předpisy atd. I tvorba rozvr-

hů je problém, protože LF dává rozvrhy až na poslední chvíli. Příští roky by mělo být vše lepší, jelikož bude celá LF přestěhována do Bohunic.

V přednáškové místnosti byli i zástupci doktorandů, kteří se ptali na zvýšení doktorandského stipendia. Proděkan Aubrecht odpověděl, že záleží na penězích z ministerstva. Navíc dostávají 13. stipendium navíc. Pokud doktorand chce více peněz, měl by se více zapojovat do projektů, psát články atd. Jsou doktorandi, kteří si přijdou na slušné peníze.

Otázka na procentuelní zastoupení studentů z průmyslovek a gymnázií na naší fakultě byla zodpovězena velmi přibližně – 60 % SPŠ, 25 % gymnázia a 15 % ostatní. Padl také dotaz, zda by průmyslováci nemohli být v BEL1 nějak zvýhodněni. Díky rozdílné kvalitě středních škol se o něčem takovém neuvažuje.

Studenty, kteří mají výuku na Kolejní, trápí nepřístupnost některých prostor, většinou tam, kde jsou kanceláře kombinované s vyučovacími prostory (například chodba k E240). Tento problém mají studenti řešit přes vedoucí daných ústavů, stačí říct, o jaký předmět se jedná a studentům, kteří jej mají zapsaný, by se problematické prostory měly zpřístupnit.

Problém s mizerným, až žádným wi-fi signálem v M-66 na Meoptě pan proděkan Hanus bude řešit v nejbližších dnech.

Několik otázek se týkalo ISu a Studentského hodnocení kvality výuky (SHK). O SHK bylo informováno, co a jak. Hodnocení se stále vyvíjí, pokud studenti mají jakékoli připomínky, nechtě se obrátit na SK AS FEKT. Velkým problémem je, že vedení a vyučující nevidí v systému to, co my studenti. CVIS není ochoten udělat testovacího studenta. Email integrovaný v systému je podle vedení zbytečný a moc pracný. Nápad na registraci předmětů a vyučování podle průměru známek se setkal u vedení s kladným ohlasem. Již je něco takového v plánu.

Velmi zajímavý dotaz byl na kontrolu emailu u vyučujících. Měla by to být samozřejmost, bohužel se stává, že je vyučující na služební cestě, nebo nemocný a neodpoví dostatečně včas. V takovém případě je dobré za ním zajít osobně případně telefonicky kontakt.

Závěrem paní děkanka informovala o pokračující výstavbě Technické 10. Vše se stíhá podle plánu, v červnu by mělo začít stěhování z Údolní. Na ní by se dočasně měla umístit nově vznikající Fakulta soudního inženýrství. Stavba Technické 12 je nejistá.

Pokud byste měli jakékoli dotazy, nebojte se obrátit na SK AS FEKT emailem skas@fec.vutbr.cz, pří-

padně piště na email redakce. Vaše otázky budou vyslyšeny! Děkujeme všem, kteří se setkání účastnili a vedení, že přišlo odpovídat.

Podrobnější článek naleznete na portálu student.vutbr.cz.

Petr Bílek

Maily od čtenářů

Zdravím,

nedávno jsem s přítelkyní řešil žádost o ubytovací stipendium po tom, co přestoupila na jinou školu. Po všech opletačkách jsme nevyřešili vůbec nic – asi nějaká chyba v legislativě. Možná jste se s tím také setkali. Protože se to týká určitě mnoha studentů, myslím, že by toto téma bylo přinejmenším zajímavé pro článek.

S pozdravem Martin K.

Ahoj Martine. Neznáme přesně pozadí případu tvé přítelkyně, ale v pravidlech pro udělení Ubytovacího stipendia na VUT je uvedeno, že stipendium se přiznává pouze těm studentům, kteří studují svůj první program v daném stupni studia. Tudiž pokud tvoje přítelkyně přestoupila z nějaké jiné školy, nemá na stipendium nárok. Pokud tato informace chybí v Příručce prváka, určitě ji tam doplníme.

Petr Bílek

Zdravím,

měla bych pouze takovou malinkou připomínku k poslednímu vydání časopisu e-fekt. Ve článku, kde se srovnávají školy MUNI a VUT autor píše, že by bylo pěkné, kdyby tyto dvě školy vytvořily společný obor. Ano, je to opravdu pěkný nápad, škoda jenom, že už z někoho napadlo a ten nápad dokonce i uskutečnil :P Už jsem si zvykla, že o oboru, který studuji, neslyšela většina lidí, ale že o nás neví ani vlastní fakulta... To je smutný...

Lenka D., studentka prvního ročníku oboru Biomedicínská technika a bioinformatika :))

Ahoj Lenko. Samozřejmě o oboru BTBIO víme, ovšem v článku se nepíše o vytvoření nového oboru, ale o spolupráci VUT a MU, a vzhledem k zaměření SPS to bylo myšleno především jako mimoškolní aktivity pro naše studenty. Na důkaz toho, že o vás víme, si můžeš hned do diáře zapsat termín druhé BTBIO-párty, která se uskuteční 23. 3. 2010.

Lubomír Friml

POJĎTE S NÁMI OSLAVIT
5. VÝROČÍ
ZALOŽENÍ SPS

13. 3. RÁDIO R
CELODENNÍ SHOW SPS

15. 3. KOLEJNÍ 4
ZAHÁJENÍ VÝSTAVY FOTOGRAFIÍ SPS.
SEZNÁMENÍ S REDAKCÍ E-FEKTU

16. 3. VŠK TERČ
RETROPÁRTY

17. 3. BEST OF FAMUFEST
PROMÍTÁNÍ STUDENTSKÝCH FILMŮ

OSLAVY SPS

Člověk si ani neuvědomí, jak rychle ten čas běží, dokud se nepodívá do kalendáře. I my jsme tak učinili a zjistili jsme, že je tomu právě 5 let, co spolek Studenti pro studenty (SPS) existuje. A rozhodli jsme se to oslavit – jak jinak než s vámi – studenty. Společně s redakcí e-fektu a členy SPS jsme pro vás připravili týden plný akcí a zábavy. Oslavy proběhnou na přelomu 5. a 6. týdnu semestru, tedy 13.–19. března 2010. A na co všechno se můžete těšit?

13. 3. 2010

Začneme zcela originálně, a to v sobotu 13. 3. na vlnách internetového rádia R. Velká rádiová show vám bude zpříjemňovat celý den dobrou hudbou, zajímavými postřehy a vzpomínkami na začátky SPS. Poslouchejte pozorně, protože členové SPS na sebe určitě něco prásknou – perličky ze života, příběhy tisíce a jedné studentské pařby, trapasy apod. Ale pozor – sobotní show není rozhodně jediná akce na rádiových vlnách. V průběhu celého týdne budete moci poslouchat vstupy SPS, tak si nás nezapomeňte naladit na www.radior.cz.

15. 3. 2010

Další část oslav bude pokračovat v pondělí 15. března výstavou v prostorách IO Kolejní 4, která mapuje celou historii SPS od počátku až po současnost. Slavnostní zahájení bude v 17.00. Při této příležitosti máte jedinečnou možnost seznámit se s redakcí e-fektu, která bude zájemcům odpovídat na jakékoliv dotazy a připraveny pro vás budou i zajímavé soutěže a debata na téma studentské časopisy. Pro ty z vás, kteří mají v pondělí už jiný plán, máme dobrou zprávu. Celá výstava potrvá až do pátku 19. března.

16. 3. 2010

Úterý vždy patřilo k pařbám ve VŠK Terč, a nebude tomu jinak ani teď. Jaké by to byly oslavy, kdybychom si společně se studenty nepřipili na další úspěšné pokračování SPS? Zapřemýšlejte, co všechno se nosilo v 80. letech a dávno předtím, prohrabejte skříně a dorazte na Retro party, která se uskuteční v úterý 16. března v již zmíněném Terči. Začátek v 19.00, nezapomeňte – hospoda není holubník! I tady na vás budou čekat soutěže a výhry s tím související. A pozor, na úterý máme ještě jedno překvapení. Kdo chce být překvapen, nechť se dostaví ve 22.05 na volné prostranství mezi budovami kolejí a školou – heslo „poletíme k nebi“.

17. 3. 2010

Středa bude ve znamení filmů. A ne ledajakých... Všechny byly natočeny studenty Filmové a televizní akademie múzických umění. Máte jedinečnou příležitost shlédnout filmový maratón vítězných filmů FAMUFESTu. Na následující stránce je taková malá ochutnávka toho, co můžete vidět.

BEST OF FAMUFEST

59/184/84

film v režii Lukáše Kokeše – bakalářský film jako portrét člověka „lůzra“ – člověka, kterému ujel vlak, avšak nepřestává čekat, protože něco se musí stát! Personifikace lidství v podobě černé díry, která požívá sama sebe.

ALDA

od Viery Čakányové – scénář vznikl na základě zápisů osoby postižené demencí Alzheimerova typu. Film dokumentární formou vypráví příběh paní O. Je doplněn jejími vlastními záznamy natočenými na malou digitální kameru, kam si nahrává miniinstruktáže k různým každodenním činnostem, vzpomínky, myšlenky a komentáře minulých a současných událostí, kde nechceme zapomenout.

ROMA BOYS

od Rozálie Kohoutové – film se věnuje tématu romské homosexuality, které je dosud nezpracované, také z toho důvodu, že dochází k silné diskriminaci ze strany vlastní komunity, která vyznává tradiční rodinné hodnoty a homosexualitu považuje za opovržením hodnou nemoc. Hlavním hrdinou je romský aktivista a homosexuál, jenž pochází z tradiční romské rodiny. Žije v Praze, kde jeho přátelé vědí a akceptují, že je gay. Jinak je tomu ale v rodném městě, kde pro něj jako na prvorozené dítě čeká největší svatba. Na základě autobiografického scénáře vznikl polohraný dokument, který originálním způsobem popisuje postavení homosexuálů v této komunitě a současně nahlíží z neobvyklého úhlu na romskou kulturu.

Podrobnější informace o promítání (kde a v kolik) a nejen to, naleznete na našem webu www.sps-fekt.cz/oslavy nebo na plakátech.

Rozhovor se zakladatelem SPS Jiřím Piškulou

Málokdo ví, že zrovna ty jsi zakladatelem SPS. Co nám řekneš o jeho vzniku?

Spolek Studentů pro studenty vznikl na jaře roku 2005. Nedá se hovořit o nějakém konkrétním datu, neboť samotný vznik byl tak trochu plíživý proces. První oficiální setkání, ze kterého byl pořízen i stručný zápis, proběhlo 3. března 2005 v restauraci Plzeňský dvůr vedle Listových kolejí. Sešlo se nás tenkrát sedm. Na schůzce jsme řešili především název spolku, způsob, jakým bude fungovat, a cíle, kterých chceme dosáhnout do konce letního semestru.

Co bylo podnětem k jeho založení?

Stručně řečeno to byl dlouhodobý úpadek studentského dění na fakultě, které do té doby silně ovlivňovala především Unie studentů FEKT (US), případně Studentská komora Akademického senátu FEKT (SKAS). Úvahy o založení nové organizace vznikly už na podzim roku 2004, kdy jsem byl ještě členem US a začínal jsem zjišťovat, že její potenciál k pořádání akcí pro studenty a k zajišťování mnohých dalších aktivit postupně slábne.

Slábnoucí potenciál? Čím to bylo způsobeno?

Důvodů bylo víc. Prvním z nich byl odchod dřívějších velmi schopných členů, kteří již dostudovali a bohužel tenkrát nestihli předat některé důležité zkušenosti a znalosti svým nástupcům, což se později ukázalo být problémem. Unie tenkrát intenzivně řešila přípravu nových stanov, které bylo nutné předložit Ministerstvu vnitra ČR ke schválení. Ministerstvo nám stanovy opakovaně vrátilo k přepracování, což bylo frustrující.

Všichni členové US tedy neustále řešili tyto vnitřní záležitosti a nezbýval tak čas ani energie na činnosti, které by něco přinesly běžným studentům fakulty. K tomu se později přidalo odhalení poměrně zásadní chyby v účetnictví, což ještě více zesílilo napětí mezi členy Unie a vnitřní rozpory. Poslední kapkou byla ztráta některých důležitých listin z archivu US. Sice se to stalo zřejmě nedopatřením, ale to nic neměnilo na vážnosti situace.

To zní opravdu vážně. Nebyla možnost to napravit v rámci US?

Teoreticky by to šlo. Po důkladné analýze možností, které připadají v úvahu, s ohledem na co nejrychlejší přínos pro studenty FEKT, jsem se však rozhodl pro vznik nového uskupení, které by zpočátku vyplnilo mezery vzniklé nečinností US, a postupně by připojilo další aktivity. Samozřejmě jsem se o tom radil s dalšími lidmi, včetně zkušených kolegů z jiných vysokých škol v ČR. Snaha o ozdravení US zevnitř by mohla trvat příliš dlouho, navíc s nejistým výsledkem.

V návaznosti na toto rozhodnutí jsem požádal o mimořádné zasedání Unie, kde jsem vysvětlil závěry analýzy a oznámil jsem svůj odchod z jejich řad. O vzniku SPS jsem tehdy ještě otevřeně nehovořil, byla tam dost pohnutá atmosféra a nechtěl jsem své kolegy zbytečně dráždit. S předsedou US Petrem Poláchem jsem později uzavřel gentlemanskou dohodu v tom smyslu, že si vzájemně „nepolezeme do zelí“ a budeme jeden druhého informovat o vývoji situace uvnitř našich uskupení a jejich aktivitách.

Probíhalo založení SPS hladce nebo byl někdo i proti?

Zakládání SPS se neobešlo bez notné dávky informačního šumu a s tím souvisejícími nedorozuměními. Nemožu říci, že by byl někdo vyloženě proti, neboť příručka prváka, na které jsme na počátku pracovali, byla považována za velmi užitečnou věc. Vznik SPS nesli těžce především někteří „služebně nejmladší“ členové Unie studentů, kteří nás vnímali jako konkurenci a někdy to brali příliš osobně.

Největším nedorozuměním byla reakce tehdejšího děkana prof. Vrby, který mi poslal e-mail s předmětem „pseudounie“ a požadoval po mně vysvětlení mého záměru založit „kontra organizaci studentů FEKT proti US FEKT a SKAS FEKT“. Naštěstí se brzy vše vysvětlilo na narychlo svolané schůzce s vedením fakulty, kam jsem byl přizván společně s předsedou US.

Z dnešního pohledu vnímám tento „malý poplach“ jako velmi užitečný, protože dal vzniknout pozdější širší spolupráci studentů s vedením fakulty. Petr Polách i já jsme se za několik měsíců po té stali členy Kolegia děkana (KD), což nemělo v minulosti obdoby – do té doby byl na KD přítomen vždy jen jeden studentský zástupce.

Kdo všechno stál u vzniku SPS?

Úplně na počátku jsem to byl pouze já a můj kamarád Jirka Hajda, kterého jsem znal dříve jen z diskusního fóra US, kde často zveřejňoval zajímavé názory a postřehy k dění na fakultě a nebál se pod ně podepsat. Proto jsem ho oslovil a začal s ním diskutovat o mnohých věcech. Jeho pohled „běžného studenta“ byl pro mě velmi užitečný a mnohdy zásadní, neboť se lišil od pohledů studentských zástupců, kteří už byli ovlivněni svým působením v senátorských či jiných funkcích, a mohli tak být v některých věcech poněkud odtrženi od reality.

A tady musím zdůraznit, že to myslím i sebekriticky – například znalost VŠ legislativy může člověka svádět k pasivitě v případech, kdy ví, že je něco zkrátka dáno předpisy, a nebude možné s tím hnout. Zdánlivě naivní pohled rozhořčeného studenta však může být výbornou inspirací a impulsem k tomu, jak daný problém vyřešit.

Později se k myšlence založení spolku připojili i někteří členové US, kteří souhlasili s mojí kritikou, nebo to zkrátka byli moji dobří kamarádi. Jmenovitě: Radim Bártek, Jirka Hajda, Jirka Hermany, Michal Karásek, Zdeněk Pařízek, Georgios Yiannakou a Tomáš Žabka.

Jak vidíš vývoj SPS, děje se všechno tak, jak jsi plánoval?

Já jsem toho tenkrát až tak moc neplánoval. Byl jsem rád, že se daří vydávat časopis, informovat studenty o důležitých věcech, sem tam uspořádat nějakou bláznivou akci... Když to však zhodnotím z pohledu možných rizik, která jsem zvažoval před rozhodnutím založit SPS, pak musím říct, že se žádné obavy nenaplnily, a skutečnost je dnes mnohem růžovější, než bych si tenkrát dokázal připustit.

O akcích, jako je studentský hudební festival pro několik tisíc lidí nebo vysílání vlastních pořadů v internetovém studentském rádiu, se nám před 5 lety ani nesnilo. A to je moc dobře, že je to dnes realitou. Už se těším, co bude za dalších 5 let.

Co myslíš, že bude SPS do budoucna?

Spolek prochází v tomto ak. roce docela zásadním obdobím. Značně se rozšířil počet členů, což vede nutně ke změnám způsobu komunikace i řízení SPS. Zároveň jsou největší akce plánovány a kontrolovány s využitím metod projektového řízení, což nemusí všem členům vyhovovat. Mnozí jsou v našich řadách právě proto, že je zaujala určitá neformálnost a bezstarostnost způsobu, jakým fungujeme.

Je před námi tedy mnoho otázek, které bude nutné vyřešit. Je nesporné, že se činnost SPS začíná profesionalizovat. Čas ukáže, zda to přinese také tlak na formalizaci spolku – tj. přechod na některou z forem neziskové organizace se vším, co k tomu patří. (A co se kdysi stalo možná osudným US). Věřím, že i když bude SPS více profesionální, pořád se budou členové scházet v hospůdce, pořádát různé ztřeštěné akce, a že budou všichni především kamarády a tou správnou partou lidí do nepohody, jak je tomu nyní, a vlastně bylo odjakživa.

Kdybys mohl změnit minulost, udělal bys něco jinak?

Dříve mě trochu mrzel můj neplánovaný odchod z fakulty po nepřijetí do doktorského studia. Měl jsem tenkrát v úmyslu předávat zkušenosti svým nástupcům, aby věděli, co a jak. Nechtěl jsem opakovat chybu, kterou jsem kdysi vytýkal svým předchůdcům v US. To však souviselo spíše s činností SKAS a poradce děkana pro studentské záležitosti, spolek s tím souvisel méně.

Brzy se ukázalo, že ta bezva studentská parta funguje dobře i beze mě. Nenaplnily se tedy prognózy lidí, kteří odhadovali, že SPS funguje především díky mé

přítomnosti, jakožto zakladatele a nositele idealistické myšlenky. Z dnešního pohledu nelituji, že jsem fakultu opustil – dalo mi to určitou svobodu a nadhled. Léta strávená v různých akademických funkcích člověka sice obohatí o zkušenosti, ale také ho dost deformují...

Co si myslíš o členech SPS? Jaké lidi tato činnost láká?

Myšlím si jen to nejlepší (smích). Mnoho lidí si do SPS přišlo splnit nějaký svůj sen – nápad, který chtěli proměnit ve skutečnost. Jiní nás poznali na některé z našich akcí a rozhodli se k nám připojit, jelikož zjistili, že jsme docela pohodová parta. Někteří členové to berou víc systematicky, realizují své nápady, ale zároveň chtějí posunout latku fungování spolku jako takového, nastolit určitý řád, aby byla práce víc efektivní.

Společným jmenovatelem všech členů je určitě radost z dobře odvedené práce, smysl pro humor a zábavu – o to jde až v první řadě (smích).

Funguješ pořád v SPS? Pokud ano, pročpak?

Po odchodu z fakulty v roce 2007 jsem byl natolik vytižený v zaměstnání, že jsem činnost spolku pozoroval jen z povzdálí. Občas jsem se přišel podívat na nějakou akci, třeba Hudbu z FEKTu nebo Běh na 53. Bylo úžasné vidět, že moji pokračovatelé realizují úspěšně nápady, o kterých se mi ani nesnilo, nebo které ještě za mého působení existovaly pouze na papíře.

Na podzim 2008 jsem se vymanil z workholismu a začal hledat i mimopracovní vyžití. Logickým důsledkem byl aktivní návrat do řad SPS. Tenkrát jsem fungoval především jako zkušený rádce a někdy i vizionář. Díky zkušenostem z profesionální novinářiny jsem pomáhal hlavně s časopisem e-fekt, dodnes v něm dělám korektury, občas píšu články.

Na jakých akcích se podílíš nejraději?

Všechny akce v této fajn sestavě holek a kluků se mi líbí. Kolektiv je teď hodně pestrý a já velmi rád poznávám nové lidi. Nejraději mám asi pravidelné studentské kuchtění jídla pro časopis e-fekt. Bývá tam úžasná atmosféra, obvykle se sejde většina členů, a diskutujeme v neformálním duchu o různých věcech. Krom toho je mi vždy potěšením pohostit kamarády – tedy po všech stranách příjemná záležitost.

V oblíbě mám i hromadné výlety za recenzí některé z brněnských hospůdek – tam bývá rovněž veselo. Pokud někdo uvažuje, že by se připojil k členům SPS, je tohle ideální příležitost, jak se trochu poznat navzájem.

Nějaký vzkaz pro budoucí generace?

Rád bych se vyhnul zbytečnému patosu, nicméně... Všem současným i budoucím členům SPS přeji především hodně energie a odvahy k realizaci nových nápadů, ať jsou pořád tak veselí, věčně mladí duchem a dokážou se společně radovat z výsledků své práce. Kéž se neustále rozrůstají zástupy spokojených studentů naší fakulty, kterým SPS zpestřuje život, a zapojují se do našich akcí. Užijte si to lidičky, možná už nebudete mít v životě lepší příležitost...

Všem spolupracovníkům ze Studentů pro studenty srdečně děkuji za to, že pokračují v tom, co jejich předchůdci započali a jde jim to tak skvěle!

Zuzana Moldříková

Jak nás znáte

Jelikož chceme, aby naše akce byly pro co možná nejvíc studentů FEKTu, děláme si mezi vámi průzkum, abychom věděli, jak na vás.

Na otázky odpovídali:

Phan Minh Tuan, 21 let,
Nina Hošťáková, 20 let,
Rudolf Navrátil, 26let.

Znáš SPS a jeho činnost? Odkud?

P: Ano, znám. Od přátel a ze zahájení školního roku.

N: Také základné info nám bolo podané už na úvodnej hodine. To som bola ešte celkom skeptická a myslela som si, že je to len ďalšia taká študentská organizácia, aby to „akože“ vyzeralo, že študenti niečo robia. Celkom rýchlo sa im podarilo môj názor zmeniť. O činnosti viem hlavne od kamarátov, ktorí sú členmi, občas je niekde nejaký plagát alebo niečo podobné. Aj keď napríklad to, že majú rádiové vysielanie, ktoré beží už celkom dlho, som sa dozvedela až nedávno.

R: Ano, z úvodní informační schůzky na začátku roku.

Chodíš na akce SPS? Jaké?

P: Ne, nechodím. Kvůli studijnímu vytížení nebo kvůli nedostatku informací ohledně chystaných akcí.

N: Většinou sa o nich dozviem až tesne predtým, takže veľa z nich som nejak zmeškala. Ale dosť často sa zúčastňujem akcií organizovaných v Terči. A ešte ples – ten stál za to.

R: Ano, občas. Třeba na BTBIO párty, Drakiádu, Ples a Hudbu z FEKTu.

Myslíš, že je dobře, že SPS existuje?

P: Myslím, že ano. Pro prváky je to především první souvislý příjem informací potřebných pro bezproblémové zahájení školy.

N: Určite. Myslím, že to má veľa pozitív, okrem organizovania spomínaných akcií aj v tom, že môžu pomôcť študentom pri rôznych problémoch súvisiacich so štúdiom, pretože majú kontakty s učiteľmi aj s vedením fakulty. No a je vždy fajn vedieť, že existuje niekto, kto v prípade núdze niečo zariadi (snáď). A hlavne, bez ich činnosti by nebol študentský život úplne o tom, o čom má byť.

R: Ano.

Anketa

Anketa: Zuzka Moldříková

Zuzka Moldříková

Naše nejbližší akce

Kapka krve

Život bez krve není možný. Toho jsou si vědomi i studenti FEKT a FIT. Každoročně pro své spolužáky pořádáme spolu s SU FIT akci na podporu dárcovství krve. Cílem akce je rozšířit tuto aktivitu mezi co nejvíce mladých lidí, kteří jsou mezi dárci obzvláště potřeba. Odměnou dobrovolníkům jsou dárkové poukazy od našich sponzorů a vrácení darovaného objemu krve ve formě konzumační poukázky od VŠK Terč, kde se po skončení celé akce (29. 3. 2010) koná společenský večer...

Kde: Zastávka Technologický park.

Dál se pojedje do Nemocnice Bohunice (možno přistoupit po cestě).

Kdy: 23. a 24. 3. 2010 v 9.00 hod.

Přihlašovat se můžete do 20. 3. 2010 na <http://sps-fekt.cz/kapka>.

Již třetím rokem pořádá SPS soutěž studentských kapel s názvem Hudba z FEKTu, největší akce svého druhu pořádaná na VUT. Podmínkou je, aby alespoň jeden člen kapely byl studentem fakulty. Akce se pořádá jako open-air festival v areálu kolejí Pod Palackého vrchem...

**Je pro Tebe hudba vším?
Hraješ ve skupině nebo
máš vlastní projekt?**

**Přihlas se do soutěže
Hudba z FEKTu 2010
a získej přízeň publika**

**>> Zápis do soutěže probíhá do 31. 3. 2010 <<
Více informací na <http://sps-fekt.cz/hudba>**

Jediná podmínka pro přihlášení skupiny je, aby alespoň jeden člen byl studentem Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně.

+ + = **BTBIO PÁRTY**

Tato akce, pořádaná SPS, je zaměřena na studenty nejmladšího oboru na FEKT, Biomedicínské techniky a bioinformatiky, založeného v roce 2007. Pomáhá v začlenění těchto studentů mezi jiné obory fakulty. Nabízí se zde možnost získat nové přátele a informace od spolužáků z vyšších ročníků, což urychluje adaptaci nových studentů na fakultě...

Kde: VŠK Terč (Koleje PPV).

Kdy: 23. 3. 2010 od 19.00 hod.

Běh na 53

Všichni někdy spěchají do školy. V sportovně-recesistické akci Běh na 53 se SPS snaží toto téma pojmut jako zábavu. Soutěžící běhají mezi zastávkou autobusu číslo 53 Kolejní k budově Integrovaného objektu FEKT/FP na Kolejní 4. S batohem plným skript na zádech se snaží být rychlejší než jejich konkurenti. Ve večerních hodinách se koná afterparty ve VŠK Terč, kde je kromě tanečního vyžití možnost účasti v zajímavých soutěžích...

**Chceš si užít srandu?
Chceš si zasportovat?**

**Neváhej a zúčastni se
Běhu na 53!**

**Registrovat se můžeš na webu nebo přímo na místě.
Více informací na <http://sps-fekt.cz/beh>**

Kdy: 14. 4. 2010 od 14.00 hod.

Kde: před IO Kolejní 4

Moderátorky Rádia R

Rádio R je internetová stanica, ktorá chce rozvíriť vody českého rozhlasového rybníčku. Medzi mnohými komerčnými rádiami, verejnoprávnymi stanicami a špecificky hudobne zameranými internetovými rádiami, je Rádio R tak trochu netypickou rybkou. Rádio R je nekomerčné – neorientuje sa na reklamu ani vysokú počúvanosť. A je predovšetkým študentské, vytvárané študentmi pre študentov.

Radka Šťávovalá

Radka Šťávovalá je dennou moderátorkou študentského Rádia R, ktorá vysiela každý piatok od 15.00 do 17.00. Je študentkou 2. ročníka MU Fakulty sociálnych štúdií oboru mediálne a komunikačné štúdiá a medzinárodné teritoriálne štúdiá. Na Rádiu R vysiela už od začiatku.

Ako si sa dostala k práci moderátorky? Prečo práve rádio R?

Já sem se k Rádiu R dostala před zhruba rokem. Na začátku nového semestru tady u nás na FSS viseli letáky, že Rádio R nabírá nové moderátory. A protože dělám žurnalistiku a jsem taková akční a do všeho se hrnu, tak jsem bez rozmyslu a ještě v ten den odpoledne na ten konkurz šla, jen tak ze srandy. Přišla jsem sem a bylo nás tady asi 12, věděli jsme, že budou brát jenom 5 moderátorů, a už jakoby tady se ukázala taková troška konkurence prostředí. Ale bylo to docela fajn. Nečekala jsem od toho nic. Spíš mě pak na konci příjemně překvapilo, když mě vybrali. Tak jsem se dostala k rádiu.

Akú hudbu uprednostňuješ? Žáner? A na aké témy sa vo svojom bloku zameriavaš?

Denní moderátorský blok není pořad, takže my máme výběr hudby hodně široký.

Snažíme se hodně vyzývat posluchače, aby nám napsali do studia, jakou hudbu by si přáli.

Samozeřejmě občas tam protlačím i hudbu, kterou mám ráda já. Ale to jsou hlavně takový ty pomalejší. Je to takový od všeho trochu. Takže se člověk může dostat k hudbě, kterou by jinde neslyšel a pak si třeba řekne, že je to dobré nebo že tohle to opravdu poslouchat nebude.

A snažíš sa nejakou tematicky ladiť svoj moderátorský blok?

Ano, pokud je nějaký hudební speciál. Třeba když tady v Brně koncertovala ABBA, udělala jsem dvouhodinovku ABBY. Ale že bych teď přišla a udělala jenom tak dvě hodiny amerického folku, tak to ne.

Vo svojom vysielaní mávaš aj hostí. O akých hostí sa jedná?

Jsou to většinou studenti. Potom jsme tady třeba měli profesory, co učí na VUT ekonomii a mají svou vlastní rockovou kapelu. Tak nám tu ve studiu i něco zahráli. Taky jsme tady měli studentku veteriny, která hraje frisbee a teď jede na mistrovství republiky. Je to tedy hodně široké a většinou jsou to kontakty přes kamarády. Někdo zná někoho, kdo hraje v kapele nebo dělá jiný zajímavý sport. Ale třeba stává se, že napíše někdo i přímo do radia.

Takže keby náhodou niekto chcel byť hosťom tvojho vysielania, môže ťa priamo kontaktovať?

Určite.

Chcela by si sa práci moderátorky venovať aj profesionálne niekedy v budúcnosti?

Mně se na Rádiu R líbí právě to, že je to na takové bázi dobrovolnosti. Nemáme dáno, že to musíme udělat takové nebo makové. Naopak, máme hodně volnost a neví, jestli mi bude v budoucnu komerce v rádiích vyhovovat. Ale tak zatím si to tu budu ještě těch pár let užívat.

A posledná otázka. Chceš niečo odkázať svojim poslucháčom, možno aj tým budúcim z radov VUT?

Ať si nás určitě poslechnou, protože nejsme rádio jenom Masarykovy univerzity.

Evelína Polievková

Evelína Polievková je tiež dennou moderátorkou Radia R vysielajúcou každú stredu od 15.00 do 17.00. Študuje 1.ročník VUT FEKT obor Biomedicínska technika a bioinformatika.

Ako si sa dozvedela o Rádiu R a ako si sa dostala k práci moderátorky?

O rádiu som sa vlastne dozvedela na začiatku roka na úvodnej schôdzke niektorých členov SPS a nášho ročníka. Prezentovali na nej aj študentské rá-

dio, tak ma to zaujalo a dohodla som sa potom s Ivanom Szönyim, ktorý mi dohodol stretnutie s Honzom Motalom, vedúcim rádia. Oslovila som ešte aj svoju bývalú spolužiačku zo strednej, Sašu, a ona súhlasila, a tak sme vytvorili prvú dvojicu moderátorského bloku v rádiu.

Odkedy pracuješ v rádiu?

V rádiu som od novembra, ale prvé vysielanie sme mali v decembri.

Máte nejaké tematické zameranie svojho bloku?

Nemáme tematické zameranie. Väčšinou sa venujeme nejakým aktuálnym témam. Skôr humornejšie zamerane, niečo na uvoľnenie. Máme aj nejaké pravidelné okienko, ale vždy je to iná téma. Napríklad slovenské a české pesničky alebo interakcia VUT a MU.

Chcela by si sa niekedy v budúcnosti venovať moderovaniu v rádiu profesionálne?

Keby to šlo, aj áno. Veľmi ma to baví. Ak dostanem príležitosť, budem nad tým silne rozmýšľať.

Chceš niečo odkázať poslucháčom, fanúšikom, po tomto rozhovore určite aj z radov FEKTU?

Nech pekne počúvajú mňa a Sašenku. Dozvedia sa určite niečo nové zo študentského života na VUT a MU.

Text: Lucia Spišiaková

Foto: Filip Laureys

Soutěž

Zima sice odchází, karta ISIC však nabízí výhody po celý rok. Třeba při nákupu lístků na letní festivaly s ní ušetříš až 50 %. Pokud se ale ještě chystáš zajezdit na některém z evropských ledovců nebo míříš někam za hranice, sjednej si ke kartě ISIC cestovní pojištění už od 200 Kč!

Na jakých stránkách výhodně pořídíš pojištění ke kartám ISIC?

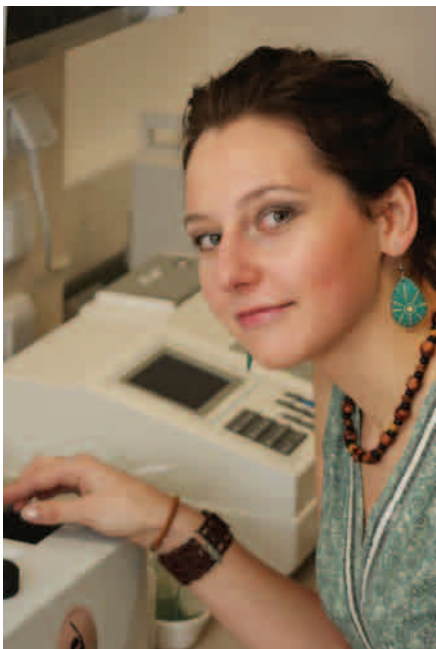
- a) www.chytrepalice.cz
- b) www.kartyapojištění.cz

Pokud chceš vyhrát, pošli správnou odpověď do 4. 4. 2010 na mail: soutez@sps-fekt.cz. Tři vylosované soutěžící, kteří odpoví správně, odměníme pěknými dárky značky Loap.

Vítězové z ledna 2010: Martin Holub, Jaromír Janečka, Vladimír Ježek.

Dívka e-fektu - Hanka Kynclová

Nový časopis přináší novou Dívku EFEKTU a samozřejmě i rozhovor s ní. Těšit se můžete na odpovědi studentky biomedicíny Hanky Kynclové.

Jakou pak jsi vystudovala střední školu?

Gymnázium Aloise Jiráska v Litomyšli.

A teď studuješ biomedicínu ve 3. ročníku bakaláře, že?

Přesně tak :-)

Na základě čeho tě napadlo jít z gymnázia na technickou školu? A zrovna na biomedicínu?

Už dlouho na gymplu mě zajímaly věci týkající se medicíny, ale v třetáku jsem propadla fyzice :-). Po gymplu jsem tedy nastoupila na MU na Lékařskou fyziku, kde jsem vystudovala prvák. Nebylo to ale ono, a tak jsem tu. Naštěstí se mi podařilo nastoupit hned do druháku, čímž jsem neprošvihla rok, ale musela jsem dostudovat některé předměty z prváku biomedicíny.

Zajímavé. Mohla bys tedy srovnat studium u nás na VUT se studiem na MU?

Řekla bych, že celkový přístup byl jiný, a to i k tomu studiu. Prvák na vejšce pro mě byla v podstatě pohodička. Až když jsem nastoupila na VUT, měla jsem těch předmětů víc než ostatní, tak jsem se honila z jednoho cvika na druhý, kombinovala rozvrh... Na VUT jsem se pořádně rozhlédla až další semestr. Jen bych řekla, že na přírodovědě na MU byl přístup poněkud individuálnější, bylo nás podstatně míň než tady. A taky IS VUT je podstatně jednodušší :-)

To rádi slyšíme :-). Jak je to s tebou a sportováním? Máš nějaké oblíbené sporty, kterým se věnuješ, případně nějaké, kterým se vyhýbáš?

Nejsem nadšenec jednoho sportu. Ale v létě si ráda vyjedu na kole, nebo zajdu na procházku, sem tam do bazénu, v zimě na lyže. Teď jsem ale propadla józe :-). Je to super relax jak pro tělo, tak pro duši, všem doporučuji... A co neprovozují? Asi veškerý adrenalinový sporty.

Sponzorem dívky e-fektu je

Ještě obligátní otázka: Jaké to je být obklopená ve většině kluky? Libuješ si v tom, nebo se ti to naopak nelíbí?

Tak zrovna na biomedicíně je holek spousta, ale já si vždy rozuměla víc s klukama.

Víme o tobě, že bydlíš v kolejičkách, vaříš si sama nebo raději chodíš do menz?

No, rok a půl jsem bydlela na privátu a vařila si tam sama. Od té doby, co bydlím na koleji (nedávno to byl rok), chodím sem tam i do menzy. Na koleji se mi moc vařit nechce. Je to otrava – nejdřív tam všechno nanosit, uvařit, pak odnést zpět na pokoj, a nakonec zase odnést do kuchyňky kvůli umytí.

Rozumím. A jak jsi tedy spokojená s úrovní jídel v menzách?

Já jsem naprosto spokojená :-). Vždy si vyberu...

Máš nějakou zajímavou příhodu za svých začátků v Brně?

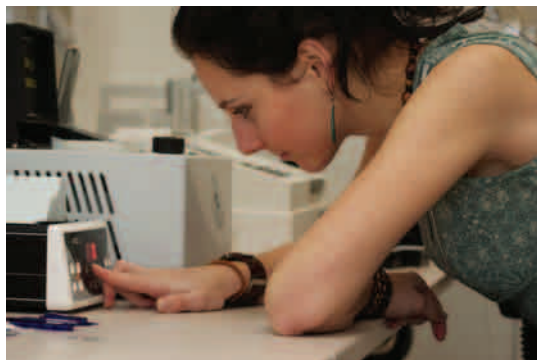
No tak půl roku bydlení na Kolišti (blízko Cejlu), to byl zážitek. Jinak si moc nevzpomínám.

Takže ses večer bála jít na procházku?

Sama bych nešla nikdy.

Díky za rozhovor a ať se daří.

Lubomír Jelínek

CHYSTÁŠ SE DO ZAHRAŇIČÍ A NEVÍŠ, CO SE TI BUDE HODIT?

isic

desítky vychytávek on-line za nejnižší studentské ceny na www.chytrepalice.cz

karta ISIC ✓
cool triko wox ✓
batoh na laptop ✓
stylový iPod nano ✓
průvodce Lonely Planet ✓
cestovní pojištění UNIQA ✓

Rekapitulace 5 dívek k 5. výročí Dana, Jana, Hana, Bára, Martina...

Težko uvěřit, že už je to přes rok, co se v e-fektu objevila první dívka e-fektu. Při příležitosti oslav 5 let SPS jsme se rozhodli pro vás zrekapitulovat všech dosavadních 5 Dívek e-fektu. Zeptal jsem se jich, jak se zpětně na účast v našem projektu dívají.

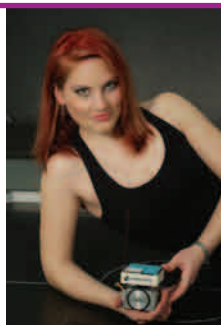

Projekt Dívka efektu se mi líbil. Obecně hodně obdivuju Studentský spolek, děláte skvělou práci, dáváte tomu čas a jde to vidět. Proto jsem taky ráda, že jsem vás mohla poznat :-)

Při focení to chce nápaditost a kreativitu, ale myslím, že ani jedno nechybělo. A na to, že nejsem fotogenický typ a nenechávám se často fotit, vyšly i pěkné fotky, tak to mě celkem překvapilo :-). Samozřejmě se občas stalo, že mě někdo poznal, ale beru to spíše jako úsměvnou situaci, než nějaký úspěch.

Focení s Jančou bylo velice zajímavé. Příprava probíhala v naší kanceláři na Technické. No a fotilo se v přednáškovce T-010. Byla to taková zvláštní atmosféra, když jsme fotili v prázdné učebně.

Focení bylo bezva. Nevadí mi být občas středem pozornosti. Je fajn, když se mi někdo věnuje: pěkně obarví, ostříhlá a namažuje :-). Všem zúčastněným bych chtěla vřele poděkovat za jejich práci. Spolupracovalo se mi s nimi výborně a nová barva, účes i líčení bylo (a je) skvělé. Navíc jsme zjistili, že skoro

všichni (fotograf, kadeřník i vizážistka) jsme studova-

li v jedné dědině - jak je ten svět malý, že? Jinak, třeba mamka nesla e-fekt do práce, aby se s ním chlubi-la před kolegyněmi (aniž bych to já věděla). A co mi to dalo? Zjistila jsem, že e-fekt čte víc lidí, než jsem čekala. Ještě teď potkávám při různých situacích lidi, kteří si mě pamatují z časopisu, a já je neznala (třeba na brigádě v Kuřimi). Dokonce jsem dostala email zvoucí na rande. Zjistila jsem, že lidi kolem mě jsou velmi přátelští, podporují mě v tom, co dělám, a dokáží se mě zastat, to mi dodává sebevědomí a energii pokračovat dál.

Líbilo se mi to moc, do teď na to vzpomínám jako na super akci, kde výsledkem byla spousta fotek s krásnou slečnou, a nechtělo se mi věřit, že jsem to já. Od té doby si nechávám dělat melíry, netušila jsem, že to na mě bude vypadat až tak pěkně. Focení byla pro mě úplně nová zkušenost, a chvíli jsem se

(oprávněně) cítila středem pozornosti. Taky jsem byla dost zvědavá, co z těch fotek vyjde. No a ohlasy zazněly hlavně od známých lidí, byly ve stylu, že mi to tam sluší a tak. Pro mě to navzdory bude slunečný jarní odpoledne strávený na kolejni se skvělými lidma.

Tak fotenie sa mi páčilo veľmi a bavilo ma pózovať :) Počas fotenia som sa taktiež mohla pozrieť na miesta, kde by som sa asi inak nedostala :) Tím ľudí, ktorí sa o mňa pri fotení starali, bol super a pokojne by som šla pózovať aj druhýkrát :) Čo sa týka ohlasov, tak tie som nemala možnosť až tak moc preskúmať, pretože na

začiatku tohto semestra som si zmenila štúdium na kombinované, čiže už moc nestretávam ani spolužakov, ale myslím, že ma ľudia spoznávali :) Dala som aj jeden autogram :)

Lubomír Jelínek

BEST ENGINEERING COMPETITION

ing.race

UKAŽ CO UMÍŠ!

Nebaví Tě pořad jen pasivně sedět ve školní lavici?
Raději bys něco vymyslel, konstruoval, vynalézal nebo vyráběl?
Ukaž, co umíš a přihlaš se do **II. ročníku soutěže ING. race 2010!**

Soutěže se mohou zúčastnit studenti bakalářského a magisterského studia na VUT v Brně. Potřebné znalosti a dovednosti jsou nejbližší studiu na Fakultě elektrotechniky a komunikačních technologií, Fakultě informačních technologií a Fakultě strojní.

ING. race je soutěží týmů. Soutěží se ve dvou kategoriích :

Team Design - úkolem je navrhnout řešení problému a sestrojení funkčního zařízení na základě zadání. Výstupem je vytvořené zařízení.

Case Study - cílem je analyzovat zadaný problém a vymyslet teoretické řešení. Studenti během řešení využijí nejen znalosti získaných ve škole, ale též své manažerské dovednosti a zkušenosti. Výstupem práce závěrečná prezentace a zpracovaná zpráva.

Více informací o soutěži najdeš na www.competition.cz, popř. se zapoj do skupiny ING.race na komunikačním serveru Facebook

exkluzivní ceny

Pořadatel soutěže:
BEST Brno

přihlášky do
19.3.2010

soutěž proběhne
29.–30.3.2010

IO Kolejní 4

www.competition.cz

PŘIHLAŠ SE NA II. ROČNÍK ING.race

Študentská organizácia BEST Brno - Motivačný vikend

Pokiaľ sa chcete stať novým členom BEST Brno, pozývame vás na náš motivačný vikend. Je to skvelá akcia, kde spoznáte ľudí z Česka i zahraničia. Oprášte si jazykové znalosti a zažijete zábavu ako na chatovačke s kamarátmi. Akcia bude doplnená takisto o tréningy na rozvoj vášho ducha. Motivačný vikend

sa koná v dňoch 9. 4.–11. 4. v lokalite „Pod Templštyňem“ cca 20 km od Brna.

Viac informácií zistíte na našich stránkach www.best.kn.vutbr.cz, alebo nás stretnete na Vašej škole a iných akciách, ktoré usporadúvame.

Erik Jankeš

Rozhovor s Martinem Janouškem,

vedoucím bloku
v JE Dukovany

Martin Janoušek je absolventom Fakulty strojníckej VUT oboru Energetika. Momentálne pracuje ako vedúci bloku v jadrovej elektrárni v Dukovanoch.

Koľko rokov je to odkedy ste doštudovali?

Skončil jsem v roce 1996 a sloužit jsem začal od 1. 1. 1999, jako operátor sekundárního okruhu.

Ako ste sa vlastne dostali k tejto práci? Bola vám priamo ponúknutá alebo ste sa o ňu zaujímali sám?

V podstatě jsem nad tím trochu přemýšlel, protože jsem chtěl něco v blízkosti bydliště a pravým impulsem byla presentace EDU na škole, když jsem uvažoval o další specializaci. Zúčastnil jsem se této akce a v podstatě o mé další profesi bylo rozhodnuto.

A prečo práve Dukovany a nie napríklad Temelín?

Tady sehrálo největší roli mé bydliště.

Myslíte si, že vás VUT pripravilo dobre na vašu prácu? Nemali ste pocit, že tam bolo priveľa teoretických predmetov, ktoré ste nemali možnosť využiť?

Příprava byla hodně dobrá a samozřejmě na začátku se studují předměty, které nemají moc praktické využití, ale musí vytvořit nutný teoretický základ. Nemohu říct, že bych se učil příliš teoretických znalostí, které bych potom nevyužil.

Ako hodnotíte štúdium s odstupom času? Bol o ľahšie, ťažké alebo veľmi ťažké?

To je zálužná otázka (smích).

Mali ste čas aj na mimoškolské aktivity, taký typický študentský život, alebo to bol len čas venovaný štúdiu?

Tak to bych neřekl. Začátek byl samozřejmě velmi těžký. Ale čím dál, tím to bylo lepší a ty poslední dva roky specializace, se dalo přivydělat a spoustu jiných věcí. Už to byla taková pohoda.

Vyštudovali ste energetiku. Zaujímali ste sa už vopred o jadrovú energiu alebo ste uvažovali aj nad inými?

Já jsem na tuto specializaci nastoupil až po absolvování zmíněné presentační akce. Uvažoval jsem i nad prací v jiné společnosti, ale přeci jen jádro mi připadalo jako nejatraktivnější.

Boli ste v rámci štúdia aj niekde v zahraničí?

Měli jsme exkurze do elektrárny v Německu a Raskousku. Ale to byly klasické elektrárny.

Čo vlastne robíte a čo to obnáša?

Služím jako vedoucí bloku. To znamená, že sloužím všechny tři pozice: operátora jak primárního, tak sekundárního okruhu a vedoucího bloku. Jsem tedy takový univerzální „záskokář“.

A čo je vašou pracovnou náplňou?

V podstatě je to kontrola technologie. Dohlížení. Elektrárna je v ustáleném provozu 11 měsíců. 11 měsíců vyrábíme energii a měsíc je na údržbu. Přibližně, někdy je to 20 dní, někdy 60 dní, jak jsou naplánované práce. V podstatě těch 11 měsíců v roce by se dalo říct, že kontrolujeme a dohlížíme, aby bylo všechno v pořádku. Přirovnal bych to trochu k práci dopravního pilota. Pro něj je také „nejsnazší“ část samotný let, při kterém kontroluje práci autopilota. Podstatně náročnější je start a přistání. Na rozdíl od nás piloti už nechystají letadlo pro údržbu. Takže my také obdobně kontrolujeme práci automatik a čekáme na problém, který může přijít - větší nebo menší a který umíme vyřešit. A pak nastupuje rušnější část. Elektrárna se uvede do studeného a připraví se na údržbu. To pro nás představuje dost velké pracovní úsilí a zase jiný druh napětí.

S odstupom času, ste spokojný s výberom svojho oboru? Odporučili by ste ho aj ostatným?

Já osobně bych ho doporučil, ale je to hodně o člověku, který se na tu cestu vydá. Protože mně nevyhovuje konstrukce. Něco vymýšlet, nové postupy, nějaké výrobky. Já jsem z povahy takový, že raději dohlížím na to, aby vše fungovalo. Takovou pozici jsem si vždy představoval. Tohle to mě naprosto naplňuje. Asi by tato pozice neuspokojila vysloveně tvořivého člověka.

Čo robíte vo svojom voľnom čase?

Ve volném čase stavím modely letadel, asi si kompenzuji tu netvůrčí práci (smích), hodně se věnuji cestování a fotografování. Ze sportů mám rád cyklistiku a potápění.

Ďakujem za rozhovor.

Lucia Spišiaková

Rozhovor s Lindou Štraubovou, HR specialístkou pro JE Dukovany

Robíte nábor přímo na školách. Máte prezenci a získáváte nových zaměstnanců přímo na školách. Máte přehled o tom, z které vysoké školy je u vás přibližně největší počet zaměstnanců?

Určitě převažuje z velké části VUT. Nevím, jestli je to přímo vaše fakulta. Máme tu i absolventy jiných fakult. Ale určitě jsou z VUT.

Takže to nie je pracovná príležitosť len pre energetikov, ale aj iných?

To rozhodně. Jsou tady lidé, kteří dělají i jiné obory související např. s ekologií, ale vždy by to mělo mít technický základ. Když se budeme bavit konkrétně o pozici operátora, tak absolventi, než nastoupí sem k nám do práce, absolvuji dvouletou odbornou přípravu, která probíhá v Brně-Lesné v našem výcvikovém středisku. Tam se sejdou absolventi z VUT, z Báňské univerzity a různých dalších technických univerzit. Každý přichází samozřejmě z trochu jiného oboru a každá škola to trochu jinak vyučuje. Během těch dvou let se vědomosti absolventů různých škol vyrovnají. Je tedy jedno, zda to byl původně elektrikář nebo strojař.

Mám otázku k projektu Bakalář. Ako dlho prebieha? Máte už nejakých absolventov ako zamestnancov?

Projekt Bakalář probíhá třetím rokem. V roce 2008 nastoupili první účastníci. Letos nastoupí třetí vlna a příští rok budou končit ti první. Jsou to studenti studující u vás na silnoproudu. Příští rok to budou znovu tři nebo čtyři.

Je velký zájem o tento projekt?

Ano, každý rok máme asi sto studentů ze středních škol. Tento bakalářský program nabízíme maturantům. Máme síť partnerských středních škol, které na podzim navštívíme a prezentujeme jim tuto možnost. Většina se zúčastní psychotestů, které jsou podmínkou pro stipendium. Zájemců je tedy mnoho, ale úspěšnost u testů je nízká. Každý rok máme takových 7–8 studentů, kteří to zvládnou.

Takže absolvent tohto projektu a bakalárskeho programu môže nastúpiť už priamo do elektrárne?

Přesně tak. Nejen, že může, ale dokonce musí.

Nastupují na pozici operátorů sekundárního bloku. To je počáteční pozice. Mají dáno, kolik let musí v ČEZU odpracovat a pak je to samozřejmě na jejich uvážení.

Len pre zaujímavosť: máte aj nejaké ženy ako operátorky?

Tady v Dukovanech nikoliv, ale v Temelíně sloužila jedna operátorka.

Je aj nejaká iná možnosť získať štipendium?

Když se setkáme s někým, kdo se o jadernou energetiku zajímá, třeba na veletrzích nebo na exkurzích a stážích tady v Dukovanech, a ten člověk chce u nás pracovat, můžeme mu to stipendium nabídnout, splní-li určité podmínky. Třeba i ve čtvrtém ročníku na vysoké škole.

Ale to už asi záleží na obore?

Záleží hodně na tom, jaké máme aktuálně personální potřeby. Vždycky se to váže na nějakou funkci, kterou bude ten člověk vykonávat. V současné době je to například operátor nebo jaderný fyzik, za dva roky to může být stavař nebo chemik.

Ako sa na vás obrátiť, ak by mal študent záujem pracovať u vás a získať štipendium?

Konkrétní informace o aktuálních pracovních nabídkách jsou na internetu na www.cez.cz. Je tam více informací o stipendiu, včetně toho, k jaké pozici se váže.

Ďakujem za rozhovor.

Lucia Spišiaková

Kulturní okénko - Caravan Palace

Když jsem přemýšlel nad tím, jakou hudební skupinu budu recenzovat na pětileté výročí SPS, napadlo mě, že by to mohla být méně známá kapela se zajímavou historií, která rovněž slaví pět let. Netrvalo dlouho a vzpomněl jsem si na výbornou a rozhodně originální pařížskou electro-swing kapelu Caravan Palace.

Kapela Caravan Palace rozhodně vznikla za velice zajímavých okolností. Psal se rok 2005 a tři budoucí členové Caravan Palace: Arnaud Vial (kytara), Hugues Payen (housle) a Charles Delaporte (kontrabas), byli najmutí, aby nahráli soundtrack k němým pornofilmům. Tito původní členové inspirovaní hlavně hudbou Django Reinhardta, jehož písně se současné mládeži vryly do srdcí hlavně díky české hře Mafia, hráli původně jen ve třech. Ale k živému hraní bylo potřeba přibrat další členy. Podařilo se je sehnat přes MySpace – Camille Chapelière (klarinet), Sonia Fernandez Velasco (zpěv), Antoine Toustou (elektronika a trombón). Díky tomu vzniklo perfektní seskupení Caravan Palace. V roce 2008 kapela vydala své první studiové album s názvem Caravan Palace. V roce 2009 se píseň Jolie Coquine dokonce vyšplhala v jejich rodné Francii na jedenáctou příčku, což je pro takovou kapelu v dnešní době nebývalý úspěch. Naštěstí není ani Česká republika pozadu, protože píseň Brotherswing můžete tu a tam zaslechnout na studentském Rádíu R. V případě, že

jste DJ (čti Dýdžej), nemusíte se bát tuto píseň pustit klidně i na vesnické diskotéce, určitě sklídí veliký ohlas. Takto vkusně skloubit electro, swing a patřičně pořádné synkopické beaty umí opravdu jen málokdo. Díky této kapele se možná v budoucnu budeme těšit masovému vzkříšení jednoho z nejkrásnějších hudebních žánrů 20. století – swingu.

Ondřej Běťák

Jak na tituly?

Již několikrát jsem se setkal s tím, že studenti nevěděli, jak správně oslovit nějakého vyučujícího. A to buď v mailu, nebo osobně. Rozhodl jsem se tedy napsat článek, který by vnesl světlo do této problematiky.

Začnu akademickými tituly. V České republice existují tři stupně vzdělání a jim odpovídající akademické tituly podle zaměření vysoké školy. Nejnižší je bakalářský, značený Bc. (na uměleckých školách BcA.). Vyšší stupeň je magisterský (Mgr. – humanitní studia, Ing. – technická a ekonomická studia, Ing.Arch. – architekti ,MgA. – umělci, ThMgr. – faráři). Všechny jmenované zkratky se píší před jméno. Nejvyšší možný stupeň akademického vzdělání je v současnosti doktorský. Ten značí zkratka Ph.D (faráři mají opět výjimku, titul Th.D) psaná za jménem. V tomto obvykle studenti zmatky nemají. Ty však nastávají při kombinaci s vědecko-pedagogickými tituly. V ČR se vyskytují docent a profesor. Všeobecné pravidlo etické říká, že by člověk měl být osloven nejvyšše dosaženým akademickým titulem. To však neplatí, pokud je mluvčí s tímto člověkem v zaměstnaneckém nebo studijním poměru a nemá jiný titul, který by upravoval jejich vzájemný poměr. Tudíž ředitel firmy Ing. Jan Novák, Ph.D. má být zaměstnanci dané firmy osloven dle etikety vždy jako pan ředitel, nikoliv pan doktor či inženýr. Ovšem osoby mimo firmu, resp. lidé komunikující s ním v jiných než firemních záležitostech, by ho měli oslovovat podle jeho nejvyšše dosaženého vzdělání, tedy „pane doktore“. Studentům dělá nejčastěji problém právě titul Ph.D. V České republice je to titul nový, který tady do roku 1989 nikdo neznal. Nahradil titul CSc., který se psal rovněž za jméno. Ovšem tímto titulem se nikdy neoslovovalo („pane kandidáte věd“ je přece jenom poměrně dlouhé oslovení), tudíž se oslovovalo tituly před jménem. Například „pane inženýre Nováku“. Díky tomu však vznikl zmatek při používání výše zmíněného Ph.D., které sice nahradilo CSc., ale s tím nahradilo někdejší pravidla oslovování. Tedy náš Ing. Jan Novák, Ph.D. by se měl správně oslovovat slovy „pane doktore Nováku“. Aby to nebylo tak jednoduché, může se titul Ph.D. zapisovat i jako titul před jménem (Dr. Ing. Jan Novák). Nejedná se o nic jiného, než o ekvivalent Ing.

Prof. Ing. Jan Novák, Ph.D.
Předseda Spolku dobrovolných popelářů

Jan Novák, Ph.D. Při kombinaci akademických titulů s vědecko-pedagogickými tituly se na akademické půdě oslovuje právě vědecko-pedagogickým. Tudíž Doc. Ing. Jan Novák, Ph.D. by se měl oslovovat jako „docent Novák“. A aby v tom byl ještě o trochu větší zmatek, všechna tato pravidla přebíjí pravidlo nejběžnější, a sice to, že má být každý člověk osloven takovým titulem, jakým se vám sám představí. Když se vám tedy Prof. Ing. Jan Novák, Ph.D. představí jako předseda Spolku dobrovolných popelářů, oslovujte ho slovy „pane předsedo!“.

Ondřej Běťák

Kde svázat bakalářku/diplomku

Všem, kteří budou v tomto semestru tisknout a vázat své závěrečné práce je určena speciální sekce v diskusním fóru VUTroom Studentského portálu VUT v Brně. Získáte zde informace o mnoha knihařstvih a copycentrech, která umí vyrobit desky dle vzoru VUT. Po příchodu na portál www.student.vutbr.cz zvolte záložku „Fórum“ a v ní v sekci „Vše okolo studia“ navštivte vlákno „Vazba bakalářských a diplomových prací“.

Přidejte do soupisu další firmy, napište ostatním, jak jste byli spokojeni s poskytnutými službami.

Jirka Piškula

Na co si dát pozor při psaní textů

Pomalou se blíží období dokončování semestrálních, bakalářských a diplomových prací. Proto si v tomto článku připomeneme nejčastější prohřešky proti pravidlům české typografie, kterými se běžně hemží texty nejen studentů, ale i mnoha vyučujících.

Úvodem si zmiňme několik základních pravidel souvisejících s psaním závěrečných prací. Text by měl být psán pokud možno v trpném rodě – namísto formulací „změřil jsem“, „vycházím z předpokladu“ byste měli psát „bylo změřeno“, „je předpokládáno“ atd.

Důležité je důsledně v textu odkazovat na všechny obrázky, tabulky, grafy, případně přílohy. V místě, kde se popis textu vztahuje k některému z těchto objektů, by měl být přímo odkaz („viz obr. 3“, „jak uvádí Tabulka 1“, „podrobnosti jsou uvedeny v příloze C“). Pouhé vložení obrázku s popisem do textu není dostačující.

Zrovna tak je potřeba dbát na správné citace zdrojů použitých k tvorbě práce a v textu odkazovat na použitou literaturu. Není možné mít na konci práce seznam literatury s 20 položkami a v celém textu na žádnou z nich neodkazovat.

Pokud byla úvodní část práce napsána kdysi v minulosti a obsahovala plány dalšího postupu formulované v budoucím čase, měl by být čas změněn na přítomný nebo minulý v okamžiku, kdy práci dokončujete. Je to přece souhrnná informace o tom, co jste již vypočetli, provedli, změřili, vyhodnotili, zkonstruovali... Mnohdy může pomoci již zmíněný trpný rod („práce se zaměřuje na...“ místo „v práci se zaměřím na...“).

Pomlčky

Je-li pomlčka v textu použita jako oddělovací znak (text – text), musí být dlouhá „–“, jak je uvedeno v příkladu v závorce. Tento druh pomlčky je nejpoužívanější a od okolního textu má být oddělena krátkými tvrdými mezerami. Krátká pomlčka „-“ se používá nejčastěji ve vyjádření podmiňovacího způsobu, jak je vidět na začátku tohoto odstavce. S krátkou pomlčkou se píše i některá speciální sousloví (auto-moto, push-pull, push-up,...).

Špatně:

Tranzistor T1 - napětové zesílení.

(dlouhá pomlčka, krátké mezery z obou stran)

Je-li tomu tak,...

(krátká pomlčka)

5 - 8 kusů

(dlouhá pomlčka bez mezer)

2. – 5. května 2010

(dlouhá pomlčka bez mezer)

Správně:

Tranzistor T1 – napětové zesílení.

Je-li tomu tak,...

5–8 kusů

2.–5. května 2010

Rozsahy hodnot nebo kalendářních dat se píše správně s dlouhou pomlčkou bez mezer na obou stranách.

Jednotky fyzikálních a jiných veličin

Psaní jednotek bývá mnohdy velmi zapeklité a jeho způsob může do značné míry ovlivňovat smysl a srozumitelnost sdělovaných informací. Obecně platí pravidlo, že mezi číslici a jednotku se vkládá tvrdá krátká mezera (1 V, 250 mA, 80 %). Pokud napíšete jednotku hned za číslo bez mezery, mění se tím význam zápisu: 5 % – pět procent, 5% – pětiprocentní.

Odrážkové seznamy

Častou chybou je vynechání oddělovačů řádků (čárka, tečka) v seznamech s odrážkami. Je-li první písmeno za odrážkou velké, ukončete řádek tečkou. Pokud je na začátku odrážky malé písmeno, je možné napsat na konci tečku nebo čárku, přičemž na konci celého seznamu musí být tečka, jako na konci odstavce.

Špatně:

Seznam A

- položka 1

- položka 2

- položka 3

Správně:

Seznam A

- položka 1,

- položka 2,

- položka 3.

Seznam B

- Položka 1.

- Položka 2.

- Položka 3.

(ukončení řádku

u všech položek)

Zkratky

S psaním zkratk většinou nebývají větší problémy, často jsou však za zkratku považována i slova, která zkratkou nejsou. Typickým příkladem je slovo „viz“, které je příkazovacím tvarem slovesa „vidět“ a není žádnou zkratkou – nepíše se za ním tečka. Často se také uvádí chybný pád slova následujícího po „viz“, což je patrné zejména u odkazů na tabulky a přílohy. Správně tam patří 4. pád (viz koho, co? – tabulku, přílohu), většina autorů nesprávně píše první pád (viz tabulka, viz příloha).

Špatně:

viz. obr. 1

(„viz“ bez tečky)

viz tabulka 3.2

(4. pád – viz koho, co?)

Správně:

viz obr. 1

viz tabulku 3.2

Popisy obrázků, tabulek a grafů

Existuje několik způsobů, jak popisovat a číslovat do textu vložené obrázky, tabulky a grafy. Někdy bývá provedení popisu přímo součástí pokynů pro vypracování příslušné práce, pak je potřeba se jich držet. Důležité je mít na paměti, že zvolený způsob označování je potřeba respektovat i při odkazování v textu. Používáte-li u obrázku zkrácený popis „obr. X“, musíte i v textu odkazovat na „obr. X“, nikoliv na „obrázek X“. Na konci popisu obrázku by měla být tečka, pro oddělení čísla obrázku a jeho popisu se zpravidla používá dvojtečka nebo dlouhá pomlčka.

Některé příklady popisu obrázků, tabulek a grafů:

Obrázek 5.2 – blokové schéma modulátoru QPSK.

Tabulka 8: Přehled vybraných parametrů T6.

Graf 3: vývoj počtu tranzistorů na čipu od roku 1980.

Časové údaje

Všeobecně rozšířeným zlovykem je použití špatných oddělovačů při psaní časových údajů v hodinách, minutách a sekundách. Přestože jsme běžně zvyklí používat jako oddělovač dvojtečku, ta patří pouze mezi minuty a sekundy, pro oddělení hodin a minut se dle pravidel české typografie používá tečka, pro oddělení setin sekundy čárka.

Příklad správného zápisu času:

11.25:47,93 (HH.MM:SS,setiny sekundy).

Finanční údaje

Značky měn u peněžních částek se zapisují stejně jako jiné číselné údaje s příslušnou jednotkou. Mezi číslem a symbolem měny je krátká tvrdá mezera. V české typografii máme specifické dělení řádů číslic. K oddělení tisíců a milionů se používá krátká mezera, z bezpečnostních důvodů je možné používat i tečku. Důležité je také to, že řád tisíců a stovek se odděluje pouze v případech, kdy je číslo větší než 9999.

Často bývá nesprávně kombinována značka měny (např. „Kč“) s desetinnou čárkou a dlouhou pomlčkou místo číslic za ní. Správně se píše pouze jedna z těchto dvou možností, nikdy ne obě současně. Tento nešvar je běžně rozšířený v mnoha letácích, reklamách, plakátech i nápojových a jídelních lístcích.

Špatně:

2650000 Kč

(každá 3 místa odděluje tvrdá krátká mezera)

3 000 Kč

(řád tisíců a stovek se odděluje až u čísel od 10 000)

800,- Kč

(nelze kombinovat oba způsoby současně)

2200,-

(za desetinnou čárkou je dlouhá pomlčka)

Správně:

2 650 000 Kč

3000 Kč

Kč 800,- nebo 800 Kč (800,-)

2200,-

Pár dalších rad

Mnohdy se používá pro psaní rozměrů či ve významu znaménka „krát“ písmeno „x“, správně se však má používat speciální znak „×“ (3× USB, 20×30×60 mm, 1600×1200 dpi).

Jednopísmenná spojka nebo předložka nesmí nikdy zůstat stát samostatně na konci řádku. Nejsnáze tomu lze předejít vkládáním tvrdé mezery mezi spojkou/předložku a slovo následující po ní.

Speciální znaky a jejich psaní v MS Office

Tvrdá mezera – kombinace kláves

CTRL + SHIFT + mezerník.

Dlouhá pomlčka – CTRL + minus

(v numerické části klávesnice).

× – CTRL + ALT + .

V článku je vyzdvíženo pouze několik často se vyskytujících chyb. Podrobnější popis problematiky lze nalézt v typografických příručkách.

Jirka Piškula

5× Kudy kam v Brně

Restaurace Barracuda

V rámci pětice podniků, které jsme si tentokrát vzali na mušku, jsme se podívali i do zařízení „na úrovni“. Restaurace Barracuda, sídlící na Mojžírově náměstí č. 10, leží nedaleko areálu FIT na Božetěchově. Ze zastávky MHD Husitská sem pěšky dorazíte za 5 minut. Otevřeno mají od pondělka do soboty 10.30–23.00 (v sobotu od 11.00), menu se podává od 10.30 do 15.00 hod.

Po sestoupení po několika schodech přímo od vchodu se ocitnete u akvária, na rozcestí mezi hlavními místnostmi s barem (asi 40 míst k sezení) a salónekem pro 20 osob. Přestože interiér restaurace působí velmi honosným dojmem, ceny jsou tu velmi příjemné a obsluha zrovna tak. V obou místnostech je velká plazmová televize, fandové sportovních přenosů si tak přijdou na své.

Jedenáctku Gambrinus 0,5 l dostanete za 23 Kč, rozlévají zde výborná jakostní vína za pouhých 27 Kč (0,2 l), velká Kofola stojí 19 Kč. Kromě denních meníček, jejichž cena se pohybuje mezi 69 a 85 Kč, najdete v jídelním lístku mnoho zajímavých pokrmů (těstoviny, ryby, steaky, špízy, saláty...). My jsme ochutnali např. Gnocchi s čerstvým lososem, špenátem a hoblíčkami parmazánu za 105 Kč. Bylo to opravdu velmi chutné a syté, a kdo by čekal jen pár kousků lososa, bude snadno vyveden z omylu, byl ho opravdu kus, což bylo vzhledem k ceně milým překvapením. Obvyčejnější jídla, jako je smažený řízek či zelenina zapečená s bramborem, pořídíte od 80 Kč.

Restauraci rozhodně doporučujeme k vyzkoušení, pokud si chcete udělat pěkný večer a dát si něco chutného. Pokud vám jídlo v menze nechutná a rádi si za dobrý oběd připlatíte, vyzkoušejte zdejší polední menu. Neutratíte rozhodně tak závratnou sumu, jaká by byla potřeba pro obdobný zážitek blíže centru města. Barracuda je ideální volbou pro hromadné akce a oslavy. Díky poloze v blízkosti FITu ji můžeme doporučit např. k promoční hostině.

Jiří Piškula

Aktuální menu najdete na webu
www.lunchtime.cz/barracuda.

Restaurant a hudební klub Bigbít

Když jsem uviděl na internetu klub Bigbít, zajímalo mě, zda to tam je opravdu takové, jak název slibuje, proto jsem neváhal a vydal se na Slovákovu 10, kousek od Grohovy.

První věc, kterou jsem uslyšel, krom pozdravu sympatické barmanky, bylo: „...dědečku a babičko dětem disko elpíčko...“ Přiznám se, že mě to docela pobavilo. Tuto hitovku od Katapultu jsem před tím nikdy neslyšel. Neváhal jsem se posadit, abych okusil zdejší pivečko a nakládaný hermelín. Musím říct, že Plzeň 12° za 35 Kč byla na můj vkus až moc teplá. Těžko říct, zda zde teplotu piva přizpůsobují té venkovní, ovšem pivo na zahřátí, alespoň pro mě, není žádná dobrota. Na výběr je také točený Staropramen 10° za 23 Kč nebo Medový Opat za 29 Kč. Hermelín za 49 Kč byl o něco lepší, i když mým chuťovým buňkám je blíž ten z Kotelny (kousek od Technického muzea). Výborné je, že zde mají každý všední den na výběr z 5–6 menu za cenu kolem 80 Kč. Mimo to vaří pár jídel ze stálé nabídky jako třeba „Bigbítovou česnečku se sýrem“, několik druhů klobás, bramboráčky na 5 různých způsobů atd. Během mého pobytu vystřídal sympatickou barmanku taktéž ochotný barman. Když přišla skupina mladých bigbítáků, pustil jim tam bez problémů jejich CD, jehož křest byl plánován. Prostředí i obsluha tedy působí velice přátelsky a halloweensko-bigbítová výzdoba přidává baru na útulnosti. Spíš, než v centru Brna, jsem si připadal jako někde na vsi, což na mě působilo příjemně.

A nakonec to nejlepší. Každé pondělí a úterý zde dostanete s kartou ISIC slevu 20 % úplně na vše. Proto, pokud vás to zaujalo a máte rádi bigbít, mrkněte na www.bigbit-restaurant.cz pro podrobnosti.

Lubomír Friml

Savoy

História kaviarne Savoy v centre Brna siaha do 20. rokov minulého storočia. Mladý, cieľavedomý Honza, ktorý sa vrátil po viac ako 10 rokoch zo západnej Európy, vybudoval toto miesto, kde sa v tom čase stretávala hlavne smotánka z Brna.

Savoyka bola ale zatvorená a časom schátrala. Kaviareň sa k nám však opäť vrátila, a tak, aj keď už v novom štýle, si môžeme vychutnať jej príjemné prostredie.

Už na prvý pohľad získate dojem monumentálnosti a ten sa ešte umocní, keď vkročíte dnu.

Celkovo dve podlažia pomerne veľkej rozlohy robia z tejto kaviarne jednu z najväčších v Brne. Tu ale môžeme naraziť na problém súkromia, ktoré sa pri tak veľkej rozlohe a s tým spojenej vysokej návštevnosti, vytráca.

Ak však chcete stráviť príjemný večer s vašou polovičkou alebo priateľmi pri živšej hudbe, ktorá sprevádza atmosféru celého večera, je to to pravé. Umenie hry na klavíri či na husliach dopĺňajú všade prítomné obrazy umelcov, ktorých tu neraz môžete stretnúť.

A nakoniec, informácia pre študentov veľmi dôležitá. Pri tak luxusnom prostredí a klaviristovi na balkóne nemusíte vyberať všetky vaše úspory. Centy sú na úrovni ktorejkoľvek inek kaviarne v centre Brna. Dopriať si tak môžete nielen z veľmi dobrej a kvalitnej kávy, ale aj vín či alkoholu a miešaných nápojov. Nájde sa tu aj niečo pod zub, a to vo forme rôznych šalátov, pizze, bagiet, ktorých obsah si vyberiete podľa svojich predstáv. Popritom všetkom môžete ukázať priateľom video na youtube, keďže celá kaviareň je pokrytá signálom wifi.

Ak sa rozhodnete objaviť toto miesto, najlepšie tak urobíte niekedy od stredy do soboty vo večerných hodinách.

Rastislav Červenák

Simpson bar

Vzhľadom k tomu, že v tomto čísle e-fektu máme recenzie hneď päť hospod, musel se náš tím odborníkov špecializovaných na restauračné zariadenia rozdeliť do podskupín. Ale pretože mi bolo trochu blbé íť do hospody sám, sehnal jsem kolegy zabývající se podobnou tematikou na FASTu a FSI, a vydali jsme se šalinou číslo 5 na zastávku „Dětská nemocnice“ do zariadení jménem „Simpson bar“.

Simpson bar se nachází jen pár kroků od výše zmíněné zastávky a určitě jej nepřehlédnete. Zvenku je vidět velký Homer a na lístku s otevírací dobou je poznamenáno, že vrchní se jmenuje Vočko. A tím také končí veškerá souvislost se seriálem Simpsonovi. Při vejítí do vnitřních prostor se na nás vyvalil namodralý oblak dýmu. V prvních pár okamžicích nás velice překvapilo, že všechny volné stoly, které tvořily více než polovinu z celkového počtu, byly rezervované. Tudíž jsme se otočili a chtěli íť jinam, ale číšník (pravděpodobně onen zmíněný Vočko – podobnost pravděpodobně nebyla jen náhodná) se nás obratem zeptal, co bychom rádi. Jeden z kolegů hbitě odpověděl, že pivo, ale bohužel je všude zadáno. Na to „Vočko“ odpověděl, že to je pouze pro nepřizpůsobivé občany (bar stojí kousiček od Cejlu), a pokud nebudeme dělat vylomeniny, rád nám pivo načepeje. A tak se také stalo. A hned několikrát. Pivo reprezentoval velmi chutný a perfektně natočený jedenáctistupňový Svijanský Máz za 22 Kč. Pokud si chcete vychutnat výborné pivo za málo peněz, Simpson bar bude vaše jasná volba. Možná si jen budete pořád lámat hlavu, proč má tento bar přívlastek „Simpson“.

Ondřej Běťák

Non-stop Zagreb

V rámci recenze pěti hospod jsme se rozhodli zařadit i zariadení, kam si nejspíše půjdete sednout již mírně unaveni nebo pokud čekáte na rozjezd nočních autobusů.

Zagreb se nachází u zastávky Tylova, doslova pár kroků od Mánesových kolejí, jednu zastávku od Semilassa směrem do Řeckovic. Při vstupu vás uvítá velký prostor, který je lehce zakouřen, i když zde pracuje ventilace. Pokud sem ovšem jdete, bude vám to zřejmě jedno. Dá se sednout i do vzdálenějšího rohu, kde kouře moc není. Obsluha je rychlá, všímavá a příjemná. Hlavní výhodou jsou přijatelné ceny. Za „Staráče“ (toho pražského, ne tu močku, co se vyrábí v Brně) zaplatíte 22 korun, Rum, Fernet a jiné dobré a výzonné nápoje stojí do 25 korun. Na stěně visí dvě velké plazmy, které jsme uvítali zvláště při olympiádě (zvuk není moc nahlas, tedy neruší). Vítaným zpestřením jsou šipky, které jsme hojně využili. Celkový dojem je pozitivní, hlavně díky normálním cenám a dobrému pivu.

Petr Bílek

Kulinářské okénko, díl V.

Hlavními aktéry pátého pokračování našeho studentského kuchtění jsou kysané zelí a brambory. Z těchto základních surovin lze s přidáním několika dalších složek snadno vytvořit mnoho chutných jídel, která dostatečně nasytí, a to za velmi přijatelnou cenu.

Studentská lepenice se slaninou

Co je k tomu potřeba:

2,5 kg brambor, 1 kg kysaného zelí, 200 g anglické slaniny, 2 velké cibule, osminka másla, olej, sůl, pepř, drcený kmín.

Jak to ukuchtit:

Brambory oloupejte, nakrájejte na čtvrtky a dejte vařit do osolené vody, dokud nezměknou. Kysané zelí důkladně propláchněte vodou a nechte ho okapat nebo je vyždímejte. Ve větším hrnci rozpalte trochu oleje a přidejte na kostičky pokrájenou anglickou slaninu (může být i klobása nebo nějaká pseudouzenina). Cibuli nakrájejte nahrubo a přidejte do hrnce ke slanině, občas promíchejte. Až je slanina vypečená a cibulka podušená, přidejte okapané kysané zelí, osolte, opepřete, nasypete kmín či jiné koření dle chuti a důkladně promíchejte. Po té zalijte vodou tak, aby bylo všechno zelí těsně pod hladinou a duste asi 20 minut.

Přebytečnou šťávu z dušeného zelí slijte do misky. Do hrnce přidejte uvařené brambory, máslo a vše rozšťouchejte/promíchejte, část nebo všechnu slitou šťávu můžete přidat do směsi dle požadavků na její hustotu. Dle chuti dosolte, opepřete a můžete podávat.

Místo uzeniny můžete k cibulce přidat zeleninu, např. mrkev, celer, kedlubnu, kapii apod. Je možné přidat i trochu česneku.

Rozpis cen surovin:

Zelí kysané 1 kg – 30 Kč,
Brambory 2,5 kg – 25 Kč,
Anglická slanina 200 g – 32 Kč,
Cibule 300 g – 3 Kč,
Máslo 125 g – 10 Kč (20 Kč*),
Olej (řepkový) – 4 Kč (40 Kč*),
Drcený kmín – 3 Kč (15 Kč*),
Pepř – 3 Kč (15 Kč*),
Sůl – 2 Kč (20 Kč*).
Množství: 12–14 porcí,
Cena: 112 Kč (200 Kč*),

Hodnocení: 84 %, 9 hodnotících.

* Cena v závorce je za celé balení, které byste museli koupit, pokud danou surovinu vůbec nemáte, je zahrnuta i do výsledné ceny v závorce.

Jirka Piškula

Mikrovlnkový kakaový dort

Co je k tomu potřeba:

4 vejce, 250 g krystalového cukru, 50 g polohrubé mouky, 20 g hladké mouky, 80 g kakaa, 170 g másla, 1/4 l mléka.

Jak to ukuchtit:

I když se to nezdá, je možné v mikrovlnce upéct dort, a navíc je jeho příprava i velmi snadná, nezabere to víc, než dvě hodinky (včetně chladnutí). Dort se skládá z korpusu (piškot) a kakaového krému. Zdobit ho doporučuji šlehačkou.

Nejprve si oddělte žloutky od bílků. Kdo to nikdy nedělal, může se podívat na YouTube, jak na to. S trochou cviku se to dá zvládnout za pomoci skořápek a „přelévání“ obsahu vajíčka z jedné půlky skořáčky do druhé tak, aby bílek protékal do misky. Po oddělení utřete žloutky se 100 g cukru a z bílků vyšlehejte sníh. Když je sníh tuhý tak, aby netekl, přidejte do něj opatrně 50 g polohrubé mouky, 20 g kakaa a žloutky s cukrem. Celé to jemně, ale důkladně promíchejte a nalijte do připravené zapékací misky, vyložené pečícím papírem. Těsto vložte do mikrovlnky a na 50 % výkonu ho „ozařujte“ přibližně 15–20 minut. Během „ozařování“ průběžně kontrolujte úroveň propečení – je možné, že to bude dřív, než byste čekali.

DŮLEŽITÉ! Nesnažte se pečení urychlit zvýšením výkonu mikrovlnky – těsto se může vznítit a z vlastní zkušenosti vím, jak dlouho to na pokoji potom smrdí...

Mezi tím, co probíhá mikrovlnné pečení, si na pánvi udělejte ze 70 g másla a 20 g hladké mouky jíšku, kterou zalijete 1/4 l mléka. Měla by vám vzniknout kaše (podobná např. krupicové), kterou nechte vychladnout. Po vychladnutí do kaše vmíchejte 100 g másla utřeného se 150 g cukru, a nakonec přidejte ještě 60 g kakaa. Na vychladlý korpus naneste krém a celý dort dejte do ledničky ztuhnout (nejlépe přes noc).

Při podávání nezapomeňte dort ozdobit šlehačkou! Přeji dobrou chuť ;-)

Rozpis cen surovin:

Vejce 4 ks – 10 Kč,
Krystalový cukr 250 g – 5 Kč (20 Kč*),
Polohrubá mouka 50 g – 1 Kč (15 Kč*),
Hladká mouka 20 g – 1 Kč (15 Kč*),
Kakao 80 g – 10 Kč (25 Kč*),
Másla 170 g – 15 Kč (20 Kč*),
Mléko 1/4 l – 3 Kč (12 Kč*).

Lubomír Friml

SUDOKU

Lehké

		5				7			
2						8	1	6	4
6						3			
9					8	2			
	1							8	
				5	9				6
				4					9
1	6	3	2						8
		4					6		

Těžké

				7				5	
				7			3		1
3					4	6			
5	1			9			2		
	2						8		
	6			3			1		9
				5	1				6
	2			3				9	
		3					8		

Varianta skládačka

8	9							2	1
4	6							8	5
		7		1			4		
		2					5		
		1		6		2			
7	5							3	4
2	3							7	6

Stejný systém jako u klasického sudoku, jenže nejsou zde čtverce, ale různé obrazce.

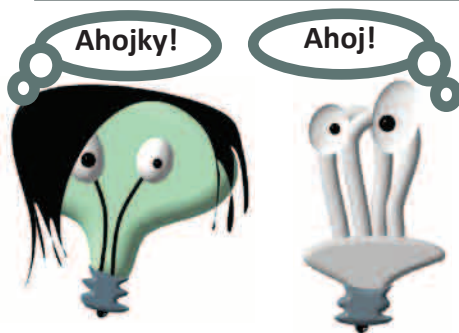
Speciální příloha

De-fektu.

Bude se hodit, protože se můžete při čtení smíchy

POSTRHAT.

Komix

-LF-

De-fekt

SPS

jak to všechno bylo doopravdy

Jistě jste si po prolistování tohoto čísla všimli, že banda, která se skrývá pod názvem Studenti pro studenty, slaví 5 let svého parazitování na fakultě. Ano, čtete správně. Redakce DeFektu, která nikdy nebyla součástí tohoto spolku, a byla jím vždy spíše utlačována, se rozhodla vyjít s pravdou na světlo akademické půdy.

SPS založil jakýsi Jiří Piškula počátkem roku 2005. Oficiální verze důvodu vzniku byly jeho někdejší neshody s Uníí studentů FEKT (US). Skutečnost je však taková, že v Unii již nebylo co rozkrást, a ani se pan Piškula nemohl dostat do jejího vedení. Ztropil proto hysterickou scénu, odešel z US, a u vedení fakulty si vyškemral, že může založit jinou bandu flákajících se studentů, kteří mu budou bezmezně lézt do jisté části těla. Uskupení pojmenoval SPS – „Sám pro sebe“. Doufal, že se mu tak otevřou zcela nové možnosti ke škození a manipulování s lidmi na fakultě a uždibování z jejího rozpočtu (pane děkane potřebujeme počítač, zaplaťte nám časopis, apod.).

Vrcholným počinem začínajícího SPS byl vznik časopisu e-fekt. Jelikož je Piškula patologický grafoman, navíc se sklonem do všeho štourat, potřeboval se někde vyventilovat (jeho předchozí časopis NoName rektorát zrušil poté, co se v něm objevily jisté kompromitující fotografie pana G, stejně ho nikdo nečetl). Časopis e-fekt byl původně zamýšlen jako bulvár. Vedení fakulty na tento koncept ovšem nehodlalo poskytnout finance. Ziskuchtivý Piškula nakonec svolil, že bude vydávat profakultně laděnou propagandu. Naštěstí objevil pár nespokojených studentů, kteří mu dali malé všimné, a on jim věnoval dvě strany každého čísla. Takto vznikl DeFekt.

Základ SPS byl tedy položen. Dva roky tato organizace jaksi přežívala, nabrala pár mladých řiřtolezců, tím to však haslo. Změna paradoxně nastala, až když nebyl Piškula přijat na doktorské studium (na fakultě ho měli tak akorát dost) a nemohl tedy pokračovat ve svém mocensko-politickém tažení. Do čela SPS se na podzim 2007 drali dva Piškulovi pochlebovači. Po celodenním rokování, které bylo ovlivněno množstvím vypitého piva, se do čela SPS postavil Honza Dolenský (na konci volební schůze zůstal jako jediný schopný pronést řeč), zdatně mu přicmrndával Petr Bílek. Oba dva spojovalo to, že měli

dostatek volného času (Dolenský jako čerstvý doktorand, Bílek jako student nejménovaného oboru, kde se zas tolik, oproti ostatním, nedělá). Jejich prvním krokem bylo přejmenování interního názvu spolku na „Spolu prokalíme semestr“. Od té doby je jedním z interních pravidel zákaz konzumace nealkoholických nápojů na schůzích. Stejně jako u Piškuly, bylo jejich cílem ovlivňovat dění na fakultě ve svůj prospěch. To jim ovšem nestačilo (Piškula si přece jen za svou dlouholetou činnost v akademické sféře dokázal nejen prošlapat hluboké chodníčky, ale také dost nahrabat). Oba dva byli mladí a bez peněz na večerní posedávání v Terči. Dolenský proto vymyslel geniální plán – SPS bude pořádat akce, na které budou přispívat sponzoři, fakulta, rektorát a bůhví, kdo ještě, a oni budou mít za co pařit. A také, že ano. Za dva roky uspořádalo SPS pod vedením Dolenského několik desítek akcí, které vynesly jemu i přísluhovači Bílkovi docela slušný balík.

Petr Bílek ovšem stále neměl dost. Uvědomil si, že společné dělení je pro něj nevhodné. Navíc Honza Dolenský se pomalu umoudřoval, a začal vést slušný život. Bílek proto neváhal, spiknul se s mladšími členy (kteří mu bezmezně, stejně jako tenkrát on Piškulovi, lezli do... no, vlastně kamkoliv), a Dolenského ze SPS společnými silami vyštípali. A jelikož je Bílek líný Pražák, bylo jeho první starostí nabrat co nejvíce ovcí, které za ním slepě půjdou, a budou plnit všechny jeho blbě nápady, přičemž úspěchy nakonec vyžere samozřejmě on, neboť si o sobě myslí, stejně jako jeho předchůdci, že je dokonalý. V tom mu momentálně pomáhá navráťivší se Piškula, který se do celého SPS nikdy nepřestal v(y)měšovat.

Čtenářky a čtenáři. Předpokládáme, že toto je poslední číslo DeFektu, protože tuto pravdu nemůže nikdo ze SPS unést, a jistě podniknou důsledné kroky proti nám. Nezapomeňte na nás, i kdybychom měli skončit na dně brněnské přehrady, a mějte na paměti, co je SPS zač!

Časopis studentů Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií VUT v Brně

Šéfredaktor: Lubomír Friml

Spolupracovali:

**Veronika Bartonová, Ondřej Běčák, Petr Bílek, Rastislav Červenák,
Lubomír Friml, Erik Jankeš, Lubomír Jelinek, Hana Mlatecová,
Zuzana Moldřiková, Jiří Piškula, Lucia Spišlaková,
Daniela Sadleková, Vojta Surovec**

Fotografie: Lubomír Jelinek, Filip Laureys, www.cez.cz

Grafika, sazba: Lubomír Friml

-časopys neprošel jazikovou úpravou-

Web: <http://sps-fekt.cz/efekt>

Email: efekt@sps-fekt.cz

Ročník 5/číslo 4

Náklad: 1500 ks

